

دانش و پژوهش در روانشناسی کاربردی

دانشگاه آزاد اسلامی واحد خوارسگان (اصفهان)

شماره چهل و یک - پاییز ۱۳۸۸

صص ۶۹ - ۹۱

مقایسه سبک دلستگی در نوجوانان عادی و نوجوانان دارای کم توانی ذهنی آموزش‌پذیر

مهرناز کمیجانی^۱

چکیده

هدف از این پژوهش، مقایسه سبک دلستگی در نوجوانان عادی و کم توان ذهنی آموزش‌پذیر می‌باشد. جامعه آماری شامل کلیه دانش آموزان عادی و کم توان ذهنی آموزش‌پذیر مدارس راهنمایی شهر تهران در سال ۱۳۸۵-۸۶ است که ۲۵۰ نفر از طریق نمونه‌گیری چند مرحله‌ای انتخاب شدند که شامل ۱۳۲ دانش آموز عادی (۶۴ دختر و ۶۸ پسر) و ۱۱۸ دانش آموز کم توان ذهنی (۵۷ دختر و ۶۱ پسر) می‌باشد. میانگین سن گروه عادی ۱۴ سال با انحراف معیار ۰/۸۳ و گروه کم توان ذهنی ۸ با انحراف معیار ۰/۵۸ می‌باشد. ابزار تحقیق شامل پرسشنامه‌های جمعیت‌شناختی و آزمون دلستگی کولیتز و رید می‌باشد که ضریب اعتبار آن برای هر یک از سبک‌های دلستگی ایمن، اجتنابی و دوسوگرا به ترتیب ۰/۸۱، ۰/۷۸ و ۰/۸۵ می‌باشد به منظور تجزیه و تحلیل اطلاعات از تحلیل واریانس دو راهه استفاده شده است. نتایج نشان داد که در بین دانش آموزان عادی (دختر - پسر) میزان سبک دلستگی

۱. دکترای روانشناسی

ایمن بالاتر از دانش آموzan کم‌توان ذهنی است ($P < 0.001$). میزان سبک دلستگی اجتنابی و دوسوگرا در دانش آموzan کم‌توان ذهنی (دختر - پسر) بیشتر از دانش آموzan عادی است ($P < 0.001$). همچنین یافته‌های جانی تحقیق نشان داد که صرف نظر از عامل هوشی آزمودنی‌ها، در آزمودنی‌هایی که سبک دلستگی آنها ایمن نمی‌باشد، سبک دلستگی اجتنابی در پسران و سبک دلستگی دوسوگرا در دختران بیشتر است ($P < 0.001$).

کلید واژه‌ها: دلستگی ایمن، دلستگی اجتنابی، دلستگی دوسوگرا، کم‌توان ذهنی، دانش آموز.

مقدمه

دلستگی^۱ به ارتباط عمیق و پایداری گفته می‌شود که بین یک کودک و مراقبش در سال اول زندگی برقرار می‌شود، این مسأله به طور عمیقی تمام جنبه‌های زندگی فرد از قبیل ذهن، جسم، هیجانات، ارتباطات و ارزش‌های فرد را تحت تأثیر قرار می‌دهد. به عبارت دیگر دلستگی یک فرایند دوسویه از ارتباط هیجانی می‌باشد که رشد روان‌شناختی، فیزیکی و شناختی کودک را تحت تأثیر قرار می‌دهد و بنایی برای اعتماد و بی‌اعتمادی کودک به شمار آمده و چگونگی ارتباط کودک با دنیا را شکل داده و نحوه یادگیری و ارتباط را در سراسر زندگی مشخص می‌کند. اگر این فرایند گسیخته باشد، ممکن است کودک در تشکیل مبنای ایمنی که لازمه بهداشت روانی کودک در بزرگسالی است، با شکست مواجه شود (هین‌شاو^۲ و همکاران، ۱۹۹۹).

ریس^۳ (۱۹۹۷) معتقد است که احتمال بروز این اختلال در سال اول زندگی، بیشتر از هر زمان دیگری است. چنین فرض شده است که مراقبت بیماری زا^۴ بارز از

1. Attachment
2. Hinshow
3. Reiss
4. Pathogenetic

کودک شیرخوار یا کودک کم سن توسط مراقب خود، منجر به اختلال دلستگی می‌شود.

از طرفی ویلسون^۱ (۲۰۰۱) خاطرنشان کرد که به موازات اینکه کودکی مورد محبت مراقبت‌کننده قرار گیرد و نیازهای بیولوژیکی او برآورده شود، حس اعتماد و ایمنی به مراقبت‌کننده پایه‌ریزی شده و بنیان دلستگی سالم و صحیح گذاشته می‌شود. او تأکید کرد که مراقبت‌کننده اولیه به عنوان یک منبع ایمنی برای اکتشاف کودک عمل می‌کند. هر اندازه، مراقبت‌کننده نیازهای کودک را بهتر برآورد کند کودک ایمنی بیشتری را تجربه خواهد کرد.

به عقیده بالبی^۲ (۱۹۷۳)، (به نقل از سروف^۳، ۱۹۸۳؛ ترجمه کمیجانی، ۱۳۸۵) بسیاری از اشکال روان آزردگی‌ها و اختلال‌های شخصیت نتیجه محرومیت کودک از مراقبت مادرانه و یا عدم ثبات رابطه کودک با چهره دلستگی است. وی بهوضوح پیش‌بینی کرده است که مختل شدن رابطه دلستگی با ایجاد اضطراب متشر و بی‌اعتمادی در کودک منجر به اختلالات روان‌شناختی خواهد شد. در همین رابطه تحقیقات لاروس، تاربالسی و برنیر^۴ (۲۰۰۵) نشان می‌دهد که کودکانی که فاقد الگوی صحیح دلستگی می‌باشند، اغلب عصبی، ستیزه جو و ضد اجتماع هستند و به عنوان والدینی رشد می‌یابند که قادر نیستند، رابطه صحیح و محکمی با فرزندان خود داشته باشند. همگام با این تحقیق کوپر^۵ و همکاران، (۱۹۹۸) نشان داده‌اند، کودکانی که از طرف چهره دلستگی طرد می‌شوند، احساس تنهایی شدید می‌کنند، مضطرب و عصبانی هستند، عزت نفس پایین دارند و بیشتر دچار اختلالات جسمی، پارانویا و افسردگی می‌شوند. وبستر - استراتتون و داہل^۶ (۱۹۹۵) معتقدند، برخی از گرایش‌ها و روش‌های

1. Wilson

2. B owlby

3. Sroufe

4. Larose., Tarabulsy & Bernier

5. Cooper

6. Webster- Stratton & Dahl

غلط والدین در تربیت اطفال با پیدایش رفتارهای غیرانطباقی کودکان رابطه دارد. آسیب‌های روانی والدین، کودک آزاری، بی‌توجهی و مسامحه، غالباً سهم بزرگی در بروز اختلال رفتار دارد. بسیاری از این والدین، خود قربانی طرز تربیت والدین خود بوده‌اند و گرایش به خشونت و تمرکز بر تأمین نیازهای خود دارند. در همین رابطه استراسبرگ، داج، پیت و بیتس^۱ (۱۹۹۴) نشان دادند که کودکان پیش‌دبستانی که به‌طور مکرر از طرف والدین تنیب شدند، بعدها به احتمال بیشتری به همتایان خود پرخاشگری نشان دادند همچنین مادران کودکان جوان با مشکلات رفتاری نسبت به مادران کودکان عادی، پرتنش، دستوردهنده، خشن و تنیب‌گر هستند.

از طرفی گرینبرگ^۲ و همکاران (۱۹۹۳) نشان می‌دهند که فرزندپروری حساس و پاسخگو باعث رشد مهارت‌های خودگردان کودک می‌شود. در حالی که ناتوانی والدین در هماهنگ کردن رفتارهایشان با نیازهای کودک باعث بروز رفتارهای بازداری‌زدایی و کنترل نشده در بعضی کودکان می‌شود (کمیجانی، ۱۳۸۵).

در مجموع مطالعات نشان داده است که در بین نمونه‌های مراجعه‌کننده به کلینیک‌های مشاوره، روان‌شناسی و روانپزشکی، محیط‌های خانوادگی پراسترس‌تر و دارای تعارض (گادو^۳، ۲۰۰۰)، فرزندپروری ضعیفتر (شلتون^۴، ۱۹۹۸)، باورهای فرزندپروری کمتر قاطع (هینشاو، ۱۹۹۸)، دلبستگی نایمن مادر - کودک (ایگلند^۵، ۱۹۸۱، به نقل از ماش و بارکلی^۶، ۱۹۹۶)، خویشاوند الکلی، فقدان یکی از والدین، شرایط آشفته خانوادگی (کادورت^۷، ۱۹۸۱، به نقل از کراتوچویل^۸، ترجمۀ نایینیان،

1. Strassberg., Dodge., Pettit & Bates

2. Greenberg

3. Godo

4. shelton

5. Igland

6. Mash & Barkley

7. Codoret

8. Kratochwill

(۱۳۷۸) و درصد بالای جدایی و طلاق (گرر^۱، ۱۹۶۴، به نقل از کاستلو^۲، ترجمه پورافکاری، ۱۳۷۳) وجود دارد.

تحقیقات فوق و تحقیقاتی از این دست در اهمیت جنبه‌های منفی روابط والد-کودک در بروز مشکلات رفتاری تأکید دارد. و به‌طور قابل ملاحظه‌ای نشان‌دهنده ارتباط بین شیوه‌های خشنوت‌آمیز والدین، تنبیه فیزیکی و ارتباط تعارض‌آمیز با مشکلات رفتاری در کودکان بزرگتر است (ارون، والدر، لفکوویتز^۳، ۱۹۷۱؛ لثوبر^۴، ۱۹۹۰؛ مولر، هانتر و استولاک^۵، ۱۹۹۵). در همین رابطه هوگارد و هیزن^۶ (۲۰۰۴) با تأثیر از نظریه تکامل معتقدند که کودکان آسیب‌پذیر و قادر به مراقبت از خود نمی‌باشند. پس فرایند دلستگی برای تضمین بقا مورد توجه قرار می‌گیرد.

در زمینه دلستگی سه نوع دلستگی از یکدیگر متمایز شده است. الف - سبک ایمن: افراد دارای این سبک برایشان آسان است که با دیگران رابطه نزدیکی برقرار کنند و از اینکه به دیگران تکیه کنند و نیز اجازه دهنند که دیگران به آنها تکیه کنند، احساس راحتی می‌کنند. این افراد از اینکه دیگران آنها را ترک کنند یا خیلی به آنها نزدیک شوند، احساس نگرانی نمی‌کنند. ب - سبک اجتنابی: افراد دارای این سبک از اینکه به دیگران نزدیک شوند، احساس ناراحتی می‌کنند و نمی‌توانند به‌طور کامل به دیگران اعتماد کنند. برای این افراد مشکل است که به خودشان اجازه دهنند که به دیگران تکیه کنند، وقتی می‌بینند که کسی می‌خواهد به آنها نزدیک شود، عصبی می‌شوند و احساس می‌کنند که دیگران اغلب می‌خواهند بیشتر از حدی که آنها احساس راحتی می‌کنند با آنها صمیمی باشند. ج - سبک مضطرب - دوسوگرا: افراد دارای این سبک، کسانی هستند که احساس می‌کنند دیگران مایل نیستند آنقدر که آنها دوست دارند با

1. Greer

2. Castlelo

3. Eron., Walder & Lefkowitz

4. Loeber

5. Muller., Hunter & Stollak

6. Haugard & Hazan

آنها رابطه نزدیک داشته باشند. آنها اغلب نگران هستند که همسرشان واقعاً آنها را دوست نداشته باشد که در آینده با آنها زندگی کند. آنها مایلند که با بعضی افراد کاملاً یکی شوند ولی این خواسته بعضی اوقات باعث ناراحتی و دوری مردم از آنها می‌شوند (کولینز و رید^۱، ۱۹۹۴).

تحقیقات انجام شده در این زمینه نشان می‌دهد که نوع دلبستگی کودک کاملاً منبعث از نوع ارتباط مادر - کودک است. تأثیر نحوه ارتباط عاطفی مادر بر رشد شخصیت کودک امری بدیهی است. در جریان رشد این ارتباط می‌تواند یک عامل مثبت و مهیاکننده زمینه‌های رشد و یا یک عامل مخل و بازدارنده باشد. بالبی می‌گوید یک پیوند دلبستگی اختصاصی و قطع نشده با یک شخصیت خاص لازمه تحول سالم و غیرمرضی در فرد است و تجربه ایمنی در کودک پایه و زیربنای کنش وری سالم روانی است (مظاهري، ۱۹۹۷).

در عصر حاضر، شاهد از دیاد اختلالات رفتاری در زمرة کودکان و نوجوانان هستیم. از سویی مسؤولیت جامعه در مورد اطفال و نوجوانان کم توان ذهنی به مراتب سنگین‌تر از کودکان عادی است. به‌طوری که چنانچه در آموزش و تربیت آنها سهل‌انگاری شود، چه بسا از مسیر تحول منحرف شوند. بنابراین در وهله اول شناسایی الگوی دلبستگی کودکان، به‌ویژه کودکان کم‌توان ذهنی که به علت محدودیت‌ها در فرآگیری مهارت‌های سازشی و انطباقی، بیشتر از کودکان عادی، مستعد انواع اختلالات روانی هستند، از اهمیت بالایی برخوردار است. آمارهای موجود که شیوع آسیب‌های روانی پزشکی در افراد عقب‌مانده ذهنی را چهار برابر بیش از دیگران برآورد کرده‌اند (سیمانسکی و کینگ^۲، ۲۰۰۳؛ راش^۳، ۲۰۰۴)، شاهدی بر این مدعاست. که به‌کارگیری برنامه‌های پیشگیرانه و مداخلات درمانی را ضروری می‌سازد. مداخلات درمانی به‌ویژه

1. Collins & Read

2. Szymanski & King

3. Rush

در سن پایین مبتنی بر آموزش والدین می‌باشد. این آموزش گستره وسیعی دارد آنها در مجموع شامل آگاهی دادن به والدین و نحوه صحیح تعامل با کودک است. در مجموع می‌توان گفت با توجه به مهم و حساس بودن مسئله دلستگی و تأثیر آن در طول دوره تحول و آسیب‌پذیری بالای کودکان کم توان ذهنی بهویژه گروه آموزش‌پذیر که کاملاً به محدودیت خود واقفند، مطالعه و بررسی نحوه ارتباط عاطفی والدین با کودک، به ویژه مادر، از عمدۀ ترین زمینه‌های مطالعه است. در همین رابطه تحقیق حاضر بر آن است که مشخص نماید که آیا هوش‌بهر کودک می‌تواند ارتباط عاطفی و نوع دلستگی کودک را تحت تأثیر قرار دهد یا خیر، به این منظور فرضیه‌های زیر مطرح می‌شود:

- ۱- دانش‌آموزان عادی دختر و پسر، بیشتر از دانش‌آموزان عقب‌مانده ذهنی دختر و پسر، دارای سبک دلستگی ایمن می‌باشند.
- ۲- دانش‌آموزان عقب‌مانده ذهنی دختر و پسر، بیشتر از دانش‌آموزان عادی دختر و پسر، دارای سبک دلستگی اجتنابی می‌باشند.
- ۳- دانش‌آموزان عقب‌مانده ذهنی دختر و پسر، بیشتر از دانش‌آموزان عادی دختر و پسر، دارای سبک دلستگی دوسوگرا می‌باشند.

روش پژوهش

این تحقیق از نوع علی - مقایسه‌ای است. جامعه آماری شامل کلیه دانش‌آموزان عادی و کم‌توان ذهنی آموزش‌پذیر مدارس راهنمایی شهر تهران می‌باشد که در سال تحصیلی ۸۶-۸۵ در یکی از مدارس راهنمایی عادی و استثنایی دخترانه یا پسرانه مشغول به تحصیل بوده‌اند. از این جامعه، ۲۵۰ نفر از طریق نمونه‌گیری چند مرحله‌ای انتخاب شدند که شامل ۱۳۲ دانش‌آموز عادی (۶۴ دختر و ۶۸ پسر) و ۱۱۸ دانش‌آموز کم‌توان ذهنی (۵۷ دختر و ۶۱ پسر) بود.

برای انتخاب نمونه مورد نظر بدین ترتیب عمل شد که، در ابتدا شهر تهران به ۴ ناحیه جغرافیایی شمالی، جنوبی، انتخاب تصادفی، منطقه ۵ در غرب تهران، ۱۸ در

جنوب، ۴ در شرق و ۲ در شمال انتخاب شدند. سپس به مناطق آموزش و پرورش مورد نظر مراجعه و لیست اسامی مدارس راهنمایی (دخترانه - پسرانه) موجود در هر منطقه گرفته شد. در مرحله بعد جهت همگن کردن هرچه بیشتر دو گروه دانشآموزان عادی و استثنایی از لحاظ متغیرهای مزاحم نظیر سطح سواد والدین، میزان درآمد، سطح فرهنگ، وضعیت اقتصادی - اجتماعی خانواده و دیگر عوامل مقرر شد که تا حد امکان، از همان مناطقی که نمونه عادی گرفته می‌شود. نمونه استثنایی نیز از آن مناطق گرفته شود. لذا پس از مراجعه به مدیریت آموزش و پرورش استثنایی شهر تهران لیست مدارس استثنایی راهنمایی که در مناطق ۵، ۱۸، ۴ و ۲ قرار داشت گرفته شد. با توجه به اینکه بعضی از مناطق فاقد مدرسه راهنمایی دخترانه و یا پسرانه استثنایی بود لذا از مناطق همجاوار نیز نمونه‌برداری شد. و مناطق ۵، ۱۸، ۴ و ۲ انتخاب شد. در نمونه‌گیری مرحله بعد، از بین مدارس منتخب با توجه به تعداد کلاس‌های موجود در پایه‌های تحصیلی اول راهنمایی تا سوم راهنمایی مدارس دخترانه و پسرانه و گزینش تصادفی دانشآموزان از روی فهرست اسامی دانشآموزان مندرج در دفاتر کلاس، تعداد ۱۳۲ دانشآموز عادی و ۱۱۸ دانشآموز استثنایی انتخاب شدند میانگین سن گروه عادی ۱۴ سال با انحراف معیار ۰/۸۳ و گروه کم‌توان ذهنی ۱۶/۸ با انحراف ۰/۵۸ می‌باشد.

ابزار پژوهش

در این مطالعه به منظور دستیابی به هدف پژوهش از مقیاس دلستگی کولینز و رید و یک پرسشنامه محقق‌ساخته جهت بررسی ویژگیهای جمعیت‌شناختی استفاده شده است.

الف) مقیاس دلستگی کولینز و رید (RAAS)^۱: شامل خود - ارزیابی از مهارت‌های ایجاد روابط خود - توصیفی شیوه شکل‌دهی به دلستگی‌های نزدیک است و مشتمل بر ۱۸ ماده است که توسط علامت‌گذاری روی یک مقیاس ۵ درجه‌ای از نوع لیکرت برای

1. Revised Adult Attachment Scale

هر ماده (که از ۱=اصلًا ویژگی من نیست تا ۵=کاملاً ویژگی من است، می‌باشد)

سنجدیده می‌شود. تحلیل عوامل ۳ زیرمقیاس ۶ ماده‌ای را مشخص می‌سازد:

۱- وابستگی: میزانی را که آزمودنی‌ها به دیگران اعتماد می‌کنند و به آنها متکی می‌شوند.

به صورت اینکه در موقع لزوم قابل دسترس‌اند، اندازه‌گیری می‌کند.

۲- نزدیک بودن: میزان آسایش در رابطه با صمیمیت و نزدیکی هیجانی را اندازه‌گیری می‌کند.

۳- اضطراب: ترس از داشتن رابطه را در ارتباط‌ها می‌سنجد.

براساس دستورالعمل پرسشنامه، ۶ ماده مربوط به هر مقیاس مشخص شده

است. با توجه به اینکه در هر مورد در هر جمله در پاسخنامه، آزمودنی علامت خود را

روی کدام مربع زده باشد، نمره وی مشخص می‌گردد.

ضریب آلفای کرونباخ پرسش‌های هر یک از سبک‌های دلستگی ایمن، اجتنابی

و دوسوگرا در مورد نمونه این تحقیق به ترتیب ۰/۸۱، ۰/۷۸ و ۰/۸۵ است که نشانه

همسانی درونی مقیاس دلستگی است. همچنین ضریب اعتبار باز آزمایی مقیاس

دلستگی برای یک نمونه ۲۵ نفری در دو نوبت با فاصله چهار هفته ۸۹ صدم محاسبه

شد. همچنین نتایج بررسی داوری‌های متخصصان، همگونی و مناسبت محتوای آزمون

با حیطه مورد سنجش آن را مورد تأیید قرار داده‌اند (پاکدامن، ۱۳۸۱).

ب - پرسشنامه جمعیتشناختی: این پرسشنامه حاوی سؤالاتی درباره ویژگی‌های

جمعیتشناختی دانش‌آموزان است. در این پرسشنامه ترتیب تولید دانش‌آموز، تعداد

فرزندان، میزان طلاق، غیبت و عدم حضور مادر، بیماری و معلولیت مادر، تحصیلات

مادر و وضعیت شغلی مادر مورد پرسش قرار گرفته است.

روش اجرا

دو پرسشنامه در این پژوهش به کار رفته است: پرسشنامه جمعیتشناختی که سؤالات

مندرج در آن توسط والدین پاسخ داده شد و پرسشنامه کولینز و رید که جهت بررسی

سبک دلستگی آزمودنی‌ها به صورت خودگزارش‌دهی اجرا شد. لازم به توضیح است

جهت ارزیابی سبک دلستگی آزمودنی‌ها، آزمونی انتخاب شد که سوالهای آن متناسب با سطح درک و فهم آزمودنی‌ها باشد. اما علی‌رغم آن، در مورد سوالهایی که ابهام وجود داشت توضیحات کافی توسط آزمونگر و یا دستیار او داده شد.

روش تجزیه و تحلیل داده‌ها

در تجزیه تحلیل داده‌ها علاوه بر فنون آمار توصیفی، جداول، نمودارها و ارائه شاخص‌های آماری از آمار استنباطی نیز استفاده شده است. در این پژوهش، جهت اطمینان از همتا بودن دو گروه و عدم تفاوت معنادار از نظر بسیاری از ویژگی‌های جمعیت‌شناختی از آزمون کا اسکوئر (خی‌دو) استفاده شده است همچنین فرضیه‌های پژوهش با استفاده از تحلیل واریانس دو راهه مورد آزمون قرار گرفته است. تحلیل واریانس دوراهه روش آماری است که اثرهای مستقل و تعاملی دو یا چند متغیر مستقل را بر حسب یک متغیر وابسته مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌دهد. به عبارتی دیگر در این آزمون دو یا چند متغیر مستقل، یا به گونه‌ای مستقل یا در تعامل با یکدیگر تغییر می‌کند تا واریانس متغیر وابسته را به وجود آورند.

یافته‌ها

در این پژوهش، سه فرضیه مطرح شده است که به آزمون آنها می‌پردازیم:

جدول ۱- میانگین و انحراف معیار دختران و پسران در دو گروه

نوجوانان عادی و کم‌توان ذهنی (نوع دلستگی ایمن)

تعداد نمونه	انحراف معیار	میانگین	شاخص‌های آماری	
			جنس	هوش
۶۴	۳,۸۸	۱۷,۵۱	دختر	
۶۸	۴,۶۰	۱۵,۴۵	پسر	عادی
۱۳۲	۴,۳۷	۱۶,۴۵	کل	
۵۷	۳,۰۷	۱۳,۹۲	دختر	کم‌توان ذهنی

۷۹ / مقایسه سبک دلستگی در نوجوانان عادی و ...

۶۱	۴,۵۰	۱۱,۰۹	پسر	
۱۱۸	۴,۱۱	۱۲,۴۶	کل	
۱۲۱	۳,۹۴	۱۵,۸۲	دختر	
۱۲۹	۵,۰۳	۱۳,۳۹	پسر	کل
۲۵۰	۴,۶۹	۱۴,۵۷	کل	

همانگونه که در جدول شماره ۱، دیده می شود میانگین سبک دلستگی ایمن در دختران عادی ۱۷/۵۱، در پسران عادی ۱۵/۴۵، در دختران کم توان ذهنی ۱۳/۹۲ و در پسران کم توان ذهنی ۱۱/۰۹ است. مطالعه تفاوت بین میانگین های بین نمره های دو گروه نشان می دهد که میانگین نمرات دانش آموزان عادی (دختر - پسر) در سبک دلستگی ایمن بالاتر از میانگین نمرات دانش آموزان کم توان ذهنی (دختر - پسر) می باشد.

جدول ۲- تحلیل واریانس دو راهه در ارتباط با هوش و جنس (نوع دلستگی ایمن)

منابع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معناداری
هوش	۹۸۱,۷۶	۱	۹۸۱,۷۶۷	۵۸,۶۷	۰,۰۰۰
جنس	۳۷۲,۲۵۱	۱	۳۷۲,۲۵۱	۲۲,۲۴	۰,۰۰۰
هوش * جنس	۹,۲۶۷	۱	۹,۲۶۷	۰,۰۵	۰,۴۵۷
باقیمانده	۴۱۱۵,۹۸	۲۴۶	۱۶,۷۳۲		
کل	۵۸۵۶۹,۰۰	۲۵۰			

همانگونه که در جدول شماره ۲ دیده می شود در نوع دلستگی ایمن F به میزان ۵۸/۶۷ با درجه آزادی ۱ $df =$ برای اثرات هوش و جنس ($P < 0.01$) معنادار بوده در حالی که تعامل هوش و جنس معنادار نیست ($P > 0.05$).

جدول ۳- میانگین و انحراف معیار دختران و پسران در دو گروه نوجوانان
عادی و کم توان ذهنی (نوع دلستگی اجتنابی)

تعداد نمونه	انحراف استاندارد	میانگین	شاخص‌های آماری	
			جنس	هوش
۶۴	۴,۳۸	۱۰,۰۰	دختر	عادی
۶۸	۵,۱۷	۱۱,۶۶	پسر	
۱۳۲	۴,۸۶	۱۰,۸۵	کل	
۵۷	۲,۷۹	۱۱,۹۶	دختر	کم توان ذهنی
۶۱	۴,۲۵	۱۵,۴۴	پسر	
۱۱۸	۴,۰۱	۱۳,۷۶	کل	
۱۲۱	۳,۸۳	۱۰,۹۲	دختر	کل
۱۲۹	۵,۱۱	۱۳,۴۴	پسر	
۲۵۰	۴,۷۱	۱۲,۲۲	کل	

همانگونه که در جدول شماره ۳، دیده می‌شود. میانگین سبک دلستگی اجتنابی در دختران عادی ۱۰، در پسران عادی ۱۱/۶۶، در دختران کم توان ذهنی ۱۱/۹۶ و در پسران کم توان ذهنی ۱۵/۴۴ است. مطالعه تفاوت بین میانگین‌های بین نمره‌های دو گروه نشان می‌دهد که میانگین نمرات دانش‌آموزان عادی (دختر - پسر) در سبک دلستگی اجتنابی پایین‌تر از میانگین نمرات دانش‌آموزان کم توان ذهنی (دختر - پسر) می‌باشد.

جدول ۴- تحلیل واریانس دو راهه در ارتباط با هوش و جنس (نوع دلستگی اجتنابی)

منابع تغییر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	میانگین مجذورات	F	سطح معاداری
هوش	۵۱۳,۶۹	۱	۵۱۳,۶۹	۲۷,۸۹	۰,۰۰۰
جنس	۴۱۱,۰۰	۱	۴۱۱,۰۰	۲۲,۳۲	۰,۰۰۰
هوش *	۵۱,۳۱	۲۴۶	۵۱,۳۱	۲,۷۸	۰,۰۹۶
جنس	۴۵۳۰,۲۰	۲۵۰	۱۸,۴۱۵		
باقیمانده کل	۴۲۸۸۵,۰۰	۲۴۹			

همانگونه که در جدول شماره ۴ دیده می شود در نوع دلستگی اجتنابی F به میزان $27/89$ با درجه آزادی $df = 1$ برای اثرات هوش و جنس ($p < 0/01$) معنادار بوده در حالی که تعامل هوش و جنس معنادار نیست ($p > 0/05$).

جدول شماره ۵. میانگین و انحراف استاندارد دختران و پسران در دو گروه نوجوانان عادی و کم توان ذهنی (نوع دلستگی دوسوگرا)

تعداد نمونه	انحراف معیار	میانگین	شاخص های آماری	
			جنس	هوش
۶۴	۴,۸۴	۱۲,۳۱	دختر	عادی
۶۸	۳,۲۲	۷,۲۳	پسر	
۱۳۲	۴,۸۱	۹,۶۹	کل	
۵۷	۳,۴۴	۱۶,۰۰	دختر	کم توان ذهنی
۶۱	۳,۱۰	۱۲,۰۱	پسر	
۱۱۸	۳,۶۹	۱۴,۱۹	کل	
۱۲۱	۴,۶۱	۱۴,۰۵	دختر	کل
۱۲۹	۴,۱۲	۹,۷۳	پسر	
۲۵۰	۴,۸۶	۱۱,۸۲	کل	

همانگونه که در جدول شماره ۵ دیده می شود میانگین سبک دلستگی دوسوگرا در دختران عادی ۱۲/۳۱، در پسران عادی ۷/۲۳، در دختران کم توان ذهنی ۶ اور در پسران کم توان ذهنی ۱۲/۵۱ است. مطالعه تفاوت بین میانگین های بین نمره های دو گروه نشان می دهد که میانگین نمرات دانش آموزان عادی (دختر - پسر) در سبک دلستگی دوسوگرا پایین تر از میانگین نمرات دانش آموزان کم توان ذهنی (دختر - پسر) می باشد.

جدول ۶- تحلیل واریانس دو راهه در ارتباط با هوش و جنس (نوع دلستگی دوسوگرا)

سطح معناداری	F	میانگین مجدورات	درجه آزادی	مجموع مجدورات	منابع تغییر
۰,۰۰	۸۹,۸۸	۱۲۴۹,۲۷	۱	۱۲۴۹,۲۷	هوش
۰,۰۰	۸۲,۲۰	۱۱۴۲,۵۲	۱	۱۱۴۲,۵۲	جنس
۰,۰۹۵	۲,۸۱	۳۹,۱۱	۱	۳۹,۱۱	هوش * جنس
		۱۳,۸۹	۲۴۶	۳۴۱۹,۲۳	باقیمانده
			۲۵۰	۴۰۸۱۷,۰۰	کل

همانگونه که در جدول شماره ۶ دیده می شود در نوع دلستگی اجتنابی F به میزان ۸۹/۸۸ با درجه آزادی ۱ df برای اثرات هوش و جنس ($p < 0.01$) معنادار بوده در حالی که تعامل هوش و جنس معنادار نیست ($p > 0.05$)

بحث و نتیجه گیری

در مجموع یا فته های پژوهش حاضر بیانگر آن است که:

- نمرات دختران و پسران عادی در سبک دلستگی ایمن بالاتر از نمرات دختران و پسران کم توان ذهنی در سبک دلستگی ایمن است.
- نمرات دختران و پسران عادی در سبک دلستگی اجتنابی، پایین تر از نمرات دختران و پسران کم توان ذهنی در سبک دلستگی اجتنابی است.

- نمرات دختران و پسران عادی در سبک دلستگی دوسوگرا ، پایین تر از نمرات دختران و پسران کم توان ذهنی در سبک دلستگی دوسوگراست.

نتایج تحقیق حاضر با تحقیق مالون^۱ (۲۰۰۱) فیشر و همکاران (۴) همخوانی دارد. آنها نشان دادند که در مجموع کودکانی که از بدو تولد دچار معلولیت هستند، در تشکیل یک دلستگی ایمن با مشکلات و مضضلات زیادی روبرو هستند.

در همین راستا ایانو^۲ (۱۹۷۰) به نقل از گادو (۲۰۰۰) نشان داد که کودک کم توان ذهنی که دارای والدین با هوش می باشند، با طرد بیشتری مواجه می شوند و ایجاد یک دلستگی سالم با چالش بیشتری مواجه می گردد. به زعم او، برای خانواده های زیرک که کمال هوشی بسیار ارزشمند تلقی می شود اختلاف بین کودک آرمانی و کودک عقب مانده بسیاز زیاد است.

در تحقیقی پاول - اسمیت و استولر^۳ (۱۹۹۷) به نقل از علیزاده (۱۳۸۱) نشان دادند در صورتی که معلولیت مادرزادی کودک در لحظه تولد آشکار باشد، معمولاً مادر است که مسئول ایجاد ارتباط و توجه نیازهای ویژه کودک است. در چنین شرایطی، مادر فرصت نمی کند مادران دیگر عمل کند چرا که مجبور است بسیاری از وقت خود را صرف مراقبت، تغذیه و امور پزشکی کودک کند در نتیجه دلستگی بین مادر و فرزند ممکن است دچار وقفه شود.

گامینگر و ری^۴ (۱۹۶۶) به نقل از لاکامون^۵، ترجمه ماهر (۱۳۸۰) نشان دادند که مادران کودکان کم توان ذهنی ، نسبت به مادران کودکان عادی به نامیدی عمیق تری دچارند، در کنترل خشم خود نسبت به کودک با مشکلات بیشتری مواجهند و احساس کمتری در باب شایستگی دارند. در همین راستا زیگلر^۶ (۱۹۹۹) در یک تحقیق نشان

1. Mulon

2. Oyano

3. Powel-smith & stollar

4. Gummings & Rie

5. Lakomon

6. Zigler

داد که مشکلات هیجانی و عاطفی در کودکان کم توان ذهنی در مقایسه با همتایان عادی آنها به طور معنی داری بیشتر است. تحقیق لین^۱ (۱۹۹۸) به نقل از راش (۲۰۰۴) نیز مؤید آن است که کودکان کم توان ذهنی نسبت به همسیران عادی خود، بیشتر توسط بزرگسالان بهویژه والدین خود مورد خشونت، سوء استفاده و طرد قرار می‌گیرند و مشکلات عاطفی بیشتری را متحمل می‌شوند. اما برخلاف نتایج بالا، کوگان و تیلور^۲ (۱۹۷۳) به نقل از لا کامون، ترجمه ماهر (۱۳۸۰) نشان دادند که الگوی تعامل در کودکان کم توان ذهنی چندان فرقی با الگوی تعامل بین مادر و کودکان عادی ندارد. مادران کودکان کم توان ذهنی ممکن است اشراف و تسلط مستقیم‌تری داشته باشند و بر کودک کنترل مثبت تری اعمال کنند.

در تبیین یافته‌های پژوهش حاضر باید گفت، کودک در ماههای سوم و چهارم با مادر و یا جانشین او ارتباط عاطفی برقرار می‌کند و از حدود پنج ماهگی جدایی از مادر، کودک را متأثر می‌سازد و بالاخره از ۶ ماهگی به بعد کودک در برابر آشنا و بیگانه واکنش‌های عاطفی متفاوتی از خود نشان می‌دهد. به خوبی می‌توان حدس زد برای اینکه بین کودک و مادر یا افراد آشنا ارتباط عاطفی برقرار شود. کودک به هوش نسبتاً طبیعی نیاز دارد. شناخت مادر و تمیز مادر از دیگران به درک صحیح، حافظه، تجارت قبلی و خلاصه هوشی طبیعی بستگی دارد. و اگر کودک به علی این شناخت را نداشته باشد رابطه عاطفی دستخوش اختلال خواهد شد و بالطبع رشد عاطفی کودکی نیز غیر طبیعی می‌شود.

مطالعات و مقایسه کودکان عادی و کم توان ذهنی نشان داده است که افراد کم توان ذهنی از لحاظ رشد عاطفی تأخیر دارند و مرحله‌ی منفی‌گری که یکی از مراحل رشد عاطفی است و در کودکان به مرحله مقاومت معروف است در کودکان کم توان ذهنی دیرتر از کودکان عادی به وجود می‌آید و طولانی تر نیز باقی می‌ماند. توقف بیش از حد در این مرحله موجب رکود رشد ذهنی کودک می‌شود. یکی از مهمترین

1. Leen

2. Kogan & Taylor

عیوب منفی گرایی این است که روابط اجتماعی کودک به شکل ابتدایی یا در مراحل اولیه تثبیت می شود. علاوه بر آن عدم کنترل، عواطف و هیجانات یا لاقیدی باعث اختلال در سازگاری های عاطفی و شخصیتی این افراد می شود و در نتیجه اجتماعی شدن و سازگاری با محیط زندگی به حد مطلوب نمی رسد(میلانی فر ، ۱۳۸۱).

از آنجا که سال های اول زندگی از مهمترین مراحل رشد شخصیت کودک به شمار می آید و از طرفی نقش مادر و اعضای خانواده برای رشد شخصیت کودک چه طبیعی و چه کم توان بسیار مهم است. رابطه‌ی کودک با مادر در ابتدای نیاز فیزیولوژیک برای زنده ماندن است . رفته رفته این رابطه به صورت یک ارتباط عاطفی در می آید و مادر از داشتن کودک احساس غرور و افتخار می کند و معمولاً این احساس با پاسخ های کوتاه تقویت می شود و مادر با در آغوش گرفتن کودک و بازی کردن با او لذت می برد. ولی چون کودک عقب مانده پاسخی برای مادر ندارد و مادر کم کم به عقب ماندگی کودک خود پی می برد بنابراین در این رابطه‌ی عاطفی اختلال پیدا می شود. این اختلال به خصوص زمانی آشکار می شود که کودک کم توان ذهنی، برادر یا خواهر با هوش داشته باشد (همان منبع).

علاوه بر آن، امروزه آشکار است که فرزندان نیز بر والدین خود تأثیر می گذارند و از این راه نقش فعال و پویا در خانواده اعمال می کنند. فرزندان از همان ابتدای تولد، تجربه جدیدی برای والدین خود هستند و می توانند رفتارها و نگرش‌های آنها را تغییر دهند. رفتارها، خلق و خوا و ویژگی های جسمانی کودک بر تعامل والدین- فرزند اثر می گذارد. در صورتی که این ویژگی ها با معیارهای والدین تفاوت بسیار داشته باشد می تواند کودک را در معرض بدرفتاری یا بی توجهی قرار دهد.. اصولاً تولد فرزند سازگاری های جدیدی را در خانواده طلب می کند. این سازگاری بخصوص در خانواده های دارای فرزند کم توان ذهنی چالش های سخت تری را بر می انگیرد (علیزاده، ۱۳۸۲).

در مجموع شرایط ذکر شده موجب اختلال در ایجاد یک رابطه‌ی گرم ، صحیح و امن، بین کودک و مراقبت کننده می شود و لذا تشکیل یک دلستگی ایمن در کودک

کم توان ذهنی با چالش بیشتری مواجه می گردد. چنانچه نتیجه‌ی این تحقیق نیز مؤید است. این مطلب است.

علاوه بر یافته‌های اصلی پژوهش، یافته‌های جانبی تحقیق نشان داد که: صرفنظر از بهره‌هشی دانش آموزان در مجموع سبک دلستگی اجتنابی در پسران و سبک دلستگی دوسوگرا در دختران، بیشتر است. این نتایج مشابه نتایج گزارشی شده توسط فینی^۱ (۱۹۹۹) است که زنان در مقایسه با مردان گزارش دادند که در نزدیکی و صمیمیت راحت‌تر هستند و در خصوص مرتبط شدن با دیگران مطمئن‌تر هستند.

شواهد نظری و تجربی نوعی تفاوت جنسی کلی را پیشنهاد می کنند مبنی بر اینکه عوامل مربوط به عواطف و روابط بین شخصی برای زنان مهمتر (و در نتیجه مؤثرتر) از مردان است. آیلمر^۲ (۱۹۸۹) معتقد است که هر چند در زندگی بزرگسالان هم دلستگی و هم خودمنختاری اهداف مطلوب برای هر دو جنس می باشد، اما به هر حال هنجرهای اجتماعی دلستگی را در زنان و خودمنختاری را مردان تشویق و تقویت می کنند. گیلیگان^۳ (۱۹۸۲) بر رویکرد متفاوت دختران و پسران جوان در زندگی تأکید می کند مرد جوان در پی تحقق بخشیدن به خود و اثبات خود است در حالی که زن جوان بیشتر در صدد وقف کردن خود می باشد. نظریه پردازان و پژوهشگران معمولاً در مورد استناد به عوامل خانوادگی در توضیح این تفاوت‌ها با یکدیگر توافق دارند. به عنوان مثال هیندی و شوارتز^۴ (۱۹۹۴) چنین پیشنهاد کردند که برای دختران، عوامل خانوادگی تمایل به تمرکز بر روابط بین شخصی دارند. در حالی که برای پسران به طور عمده بر پیشرفت و اعتماد تمرکز دارند. کاسپی و الدر^۵ (۱۹۸۸) استدلال کرده اند که در پسران اجتماعی شدن به معنای دیگر شدن در جدایی‌های خارج از خانه و فراتر از خانواده است. برای دختران از سوی دیگر، جریان اجتماعی شدن بر پایه روابط

1. Feeney

2. Aylmer

3. Gilligan

4. Hindy & Schuarts

5. Caspi & Elder

روزمره درون خانواده است و بر روابط عاطفی با دیگران تأکید می کنند (مظاہری، ۱۳۷۹).

کاربردهای تحقیق

به نظر می رسد رابطه تنگاتنگی بین پیشینه‌ی خانوادگی و اختلالات عاطفی و رفتاری کودک وجود دارد. این که کودک معلوم در دراز مدت چگونه می تواند با معلومیت خود کنار بیاید، بیشتر از آن که تابع ماهیت معلومیت، شدت، یا زمان آغاز آن باشد، به نگرش والدین، همسالان و معلمان او و بالاخره به نگرش جامعه بستگی دارد. کودک کم توان ذهنی نسبت به معلومیت خود، همان نگرشی را پیدا می کند که والدین او را دارند. اگر آنها در این مورد، نگران باشند او نیز نگران خواهد شد. اگر از آن خجالت بکشند، کودک نیز نسبت به آن، همان احساس را خواهد داشت و اگر به طور واقع بیانه با آن برخورد کنند، کودک نیز آن را به عنوان یک حقیقت می پذیرد و اجازه نمی دهد تا مانع سازگاری اجتماعی او شود. افراد کم توان ذهنی به دلیل محدودیت های شناختی و بعض‌اً جسمانی، کاملاً نیازمند توجه و مراقبت ویژه هستند. کمبود ها و خلاصهای عاطفی هر چند که در تمامی کودکان دارای تبعات و آثار زیان باری است ولی در مورد کودکان کم توان ذهنی و به ویژه در گروه آموزش پذیر که به ضعف و ناتوانی خود کاملاً واقف هستند، آثاری به مراتب وخیم تر و محرب تری بر جای می گذارد. روابط محبت آمیز، قابل اعتماد و پیوسته با دیگران و به ویژه با مادر، قوانین و برنامه های شفاف، روشن و مناسب با قوای شناختی به کودک امکان می دهد که در جهانی که در آن باید با پدیده های بسیاری که برای او تازگی دارند و در حال تغییرند، کنار بیاید، و احساس کند که واقعی پیوسته و قابل پیش بینی اند.

کاملاً مبرهن و آشکار است که بهره مندی کودک کم توان ذهنی از مادری پذیرا، گرم و پاسخگو که منجر به احساس ایمنی او شود تا چه اندازه می تواند در ارتقاء بهداشت روانی این کودکان مهم باشد. در مجموع می توان گفت، از آنجا که بین کودکان کم توان ذهنی و خانواده هایشان یک رابطه دو جانبی و آشکار وجود دارد، پس

هرچه رابطه گرم تر و صمیمانه تر باشد، احتمال اینکه کودکان با ثبات تر، قابل کنترل تر و آرامتر باشند، بیشتر است. در نتیجه کسانی که با آنها زندگی می کنند، نیز رضایت و ثبات بیشتری دارند به طوری که بود یا نبود مسائل و مشکلات شخصیتی در افراد کم توان ذهنی، نشانگر یک رابطه بسیار عالی با میزان پذیرش والدین، پیوستگی و انسجام خانواده است.

منابع

- پاکدامن، شهلا. (۱۳۸۱)، «بررسی ارتباط بین سبک دلستگی و جامعه‌طلبی در نوجوانی»، پایان‌نامه دکترا روانشناسی دانشگاه تهران.
- علیزاده، حمید. (۱۳۸۲)، «تأثیر فرزند معلول و ناتوان بر خانواده»، نشریه تعلیم و تربیت استثنایی، ۱۵ و ۱۶.
- کاستلو، تیمونی و جوزف کاستلو. روانشناسی نابهنجاری، ترجمه نصرت‌الله پورافکاری، (۱۳۷۳)، تبریز، انتشارات مروی.
- کراتوچویل، توماس و ریچارد جی آروموریس. روانشناسی بالینی کودک، ترجمه محمدرضا نایینیان، (۱۳۷۸)، تهران، انتشارات رشد.
- کمیجانی، مهرناز. (۱۳۸۵)، «اختلال دلستگی واکنشی»، نشریه تعلیم و تربیت استثنایی، ۶۳ و ۶۲.
- لacamون، روت و همکاران. (بی‌تا). «عقب‌ماندگی ذهنی، تعریف، طبقه‌بندی و سیستم‌های حمایتی»، انجمن آمریکایی عقب‌ماندگی ذهنی، ترجمه فرهاد ماهر، (۱۳۸۰)، تهران، انتشارات رشد.
- مظاہری. محمدعلی. (۱۳۷۹)، «نقش دلستگی بزرگسالان در کنش‌وری ازدواج»، نشریه روانشناسی، ۱۵.
- میلانی‌فر، بهروز. (۱۳۸۱)، روانشناسی کودکان استثنایی، تهران، انتشارات قومس.

- Blain, M.D. & Thomposon J.M. (1993). Attachment and perceived social support in late adolescence. *Journal of Adolescent Research*, 2, 226-247.
- Collins, N.L. & Read, S.J. (1994). Cognitive representations of attachment: the structure and function of working Models. London: Jessica Kingseley.
- Cooper, M.L., Shaver, P.R. Collins, N.L. (1998). Attachment styles, emotion regulation and adjustment in adolescence. *Journal of Personality and social Psychology*, 74, 1360- 97.
- Eron, L.D., Walder, L.O. & Lefkowitz, M.M. (1971). Learning of aggression in children. Boston, MA: little, Brown.
- Feeney, J.A. (1999).Attachment style communication parents and satisfaction across the life, 1,333-348.
- Fisher, K. Haggen, B. orkin, F. (2004). Acquiring medical services for individual with mental retardation in community – based housing facilities. *Applied Nursing Research*, 18, 155-159.
- Gado , A.E (2000). Risk factors in the continuation of childhood antisocial behavior into adulthood. *Journal of psychology* , 9,110-112.
- Greenberg, M.T., speltz, M.L.& Deklyen , M. (1993). The role of attachment in the early development of disruptive behavior problems . *Development and Psychopathology*, 5,191-213.
- Haugard , j& Hazan,c.(2004).Recognizing and treating uncommon behavioral and emotional disorder in children and adolescents who have been severely mal treated . journal of The Apmerican Professional society on the Abuse of children,9,154-160
- Hinshow , F, S., Boris, N. w., & Zeanah, C. H. (1999). Reactive attachment disorder twin. *Infant mental health Journal* , 20, 42-59. in maltreated.

- Hinshaw, S.P. (1998). Attention deficits and hyperactivity in children. Theosand oaks, CA: sage.
- Larose, S., Tarabulsky, G., & Bernier, A. (2005) Attachment state of mind, learning dispositions, and academic performance during the college transition. *Developmental psychology*, 41, 281-289.
- Loeber, R. (1990). Development and risk factor of juvenile antisocial behavior and delinquency. *Adolescence*, 10, 141.
- Mazaheri, M.A. (1997). Attachment from a systemic perspective : A study of Iranian families , unpublished phd dissertation.
- Mash, J.M ., & Barkley, A.R (1996). Child psychopathology. Newyork: Guilford.
- Muller, R.T., Hunter, & Stollak, G. (1995). The intergenerational transmission of corporal punishment. A comparison of social learning and temperament models .*child abuse and Neglect* , 19, 23-35.
- Mulon, F.G. (2001). Adult attachment orientation and college student distress: test of a mdiational model. *Journal of counselling pyschology* , 49 , 460 – 467.
- Reiss, D. (1997). Mechanisms linking genetic and social influences in adolescent development: Begining a collaborative search. *Current direction in psychological science* , 6, 100 – 105.
- Rush, K.S. (2004). Assessing psychopathology in individuals with developmental disabilities. *Behavior Modification* , 28, 625-637.
- Shelton, T.L (1998).psychiatric and psychological morbidity as a function of adaptive disability in preschool children with aggressive and hyperactive impulsive inattentive behavior . *Journal of Abnormal child psychology* , 26, 475-494.

Strassberg , Z. , Dodge , k. , Pettit , G.S. , & Bates , J.E.(1994). Spanking in the home and children's subsequent aggression toward kindergarten peers. *Development and Psychopathology* , 6,445-467.

Szymanski , L & King , B.H (2004) . summary of the practice parameters for the assessment and treatment of children, adolescents, and adults with mental retardation and comorbid mental disorders. *Journal of the American Academy of child and adolescent psychiatry* , 38, 1606- 10.

Wbster- Stratton' Dahl ' M. (1995). Treating children with early- onset conduct problems a comparison of child and parent training intervention. *Journal of consulting and clinical psychology* , 65, 93-109.

Wilson 's .l.(2001).Attachment disorder:Review and current status.journal of psychology:Interdisciplinary and Applied, 135,37-51

Zigler , E .(1999). personality development in individual with mental retardation : combrig university.